

ЄМЕЛЬЯНОВ Іван Пантелеймонович (26. 09. 1860, Одес. пов. Херсон. губ. — 27. 09. 1916, м. Хабаровськ, Росія) — революційний діяч. Через бідність батьків від 1870 виховувався у родині свого дядька, який працював у рос. посольстві в Стамбулі. Закін. С.-Петербур. ремісн. училище (1897). У тому ж році як кращий учень з метою підвищення кваліфікації на кошти меценатів відправлений до Парижа, де ознайомився з умовами життя

франц. робітників. Після повернення 1880 вступив у партію «Народна воля». Входив до складу групи А. Желябова, яка 1(13) березня 1881 організувала вбивство рос. імператора Олександра II. У квітні 1881 заарешт., у лютому 1882 засудж. до смерт. кари, заміненої довіч. каторгою. Від 1895 — на спец. поселенні. Мешкав у Хабаровську, був чл. ради Хабаров. товариства взаєм. кредиту.

П. П. Гай-Нижник

Бібліографічний опис:

Ємельянов Іван Пантелеймонович / П. П. Гай-Нижник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17712>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).